

W
watch world-wide

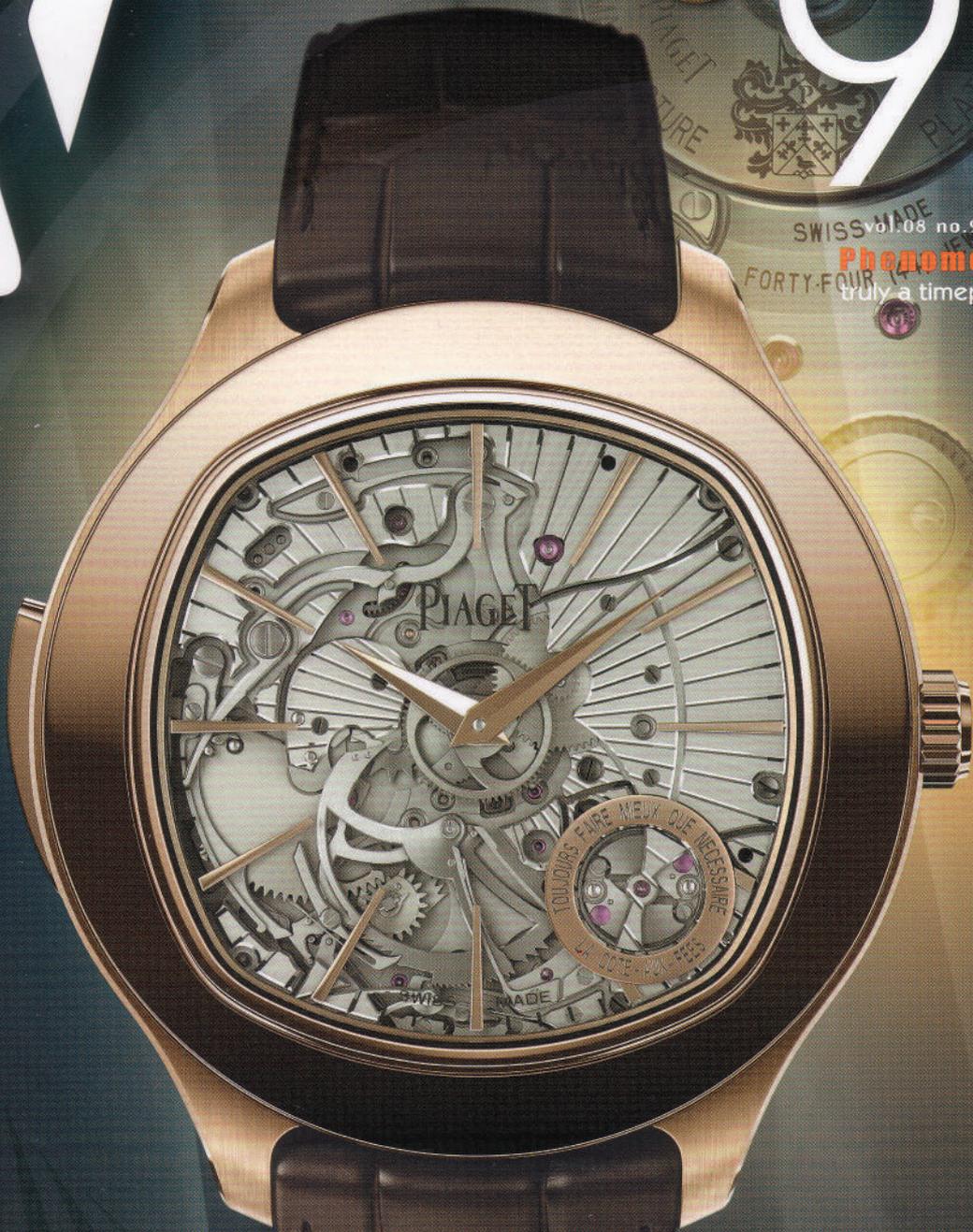

95

SWISS vol.08 no.95 February 2013

Phenomenon ISSUE

truly a timepiece magazine

PIAGET

Emperador Coussin Ultra-Thin

MINUTE REPEATER

display until Mar. 2013

ISSN 1686-7335 02

9 771686 733452

(B)

130220 100.00

SPECIAL REPORT : SIHH 2013

C3H5N3O9 Experiment ZR012

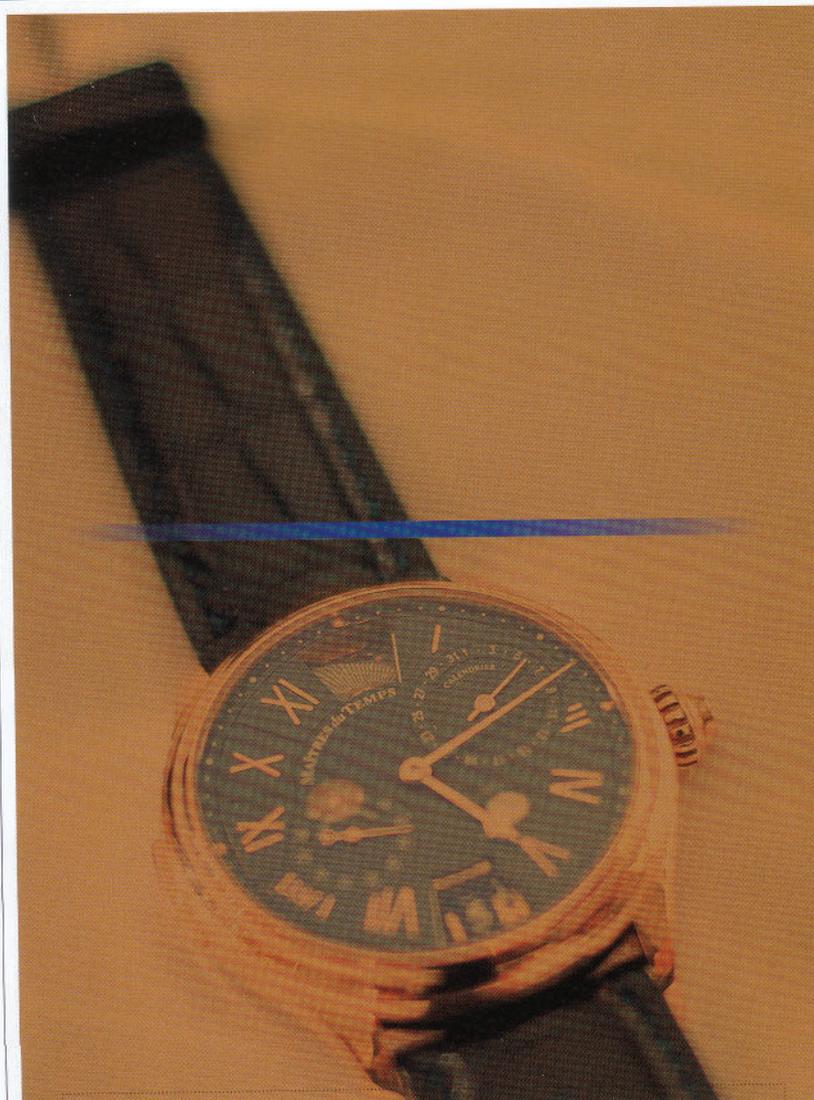
Kari Voutilainen & Andreas Strehler

KARI VOUTILAINEN

ANDREAS STREHLER **สองอดัม**

จากโครงการรังสรรค์เครื่องบอกเวลา Chapter Three (แซฟไฟร์ 831) ของ Maitres du Temps (แมเตรอ ดู ตอมปีส) นำให้ 2 ปรมาจารย์ผู้รังสรรค์เครื่องบอกเวลา Kari Voutilainen (การ์ วิอติไลเนน) และ Andreas Strehler (แอนเดรียส สเตรห์เลอร์) ร่วมกันรังสรรค์ประดิษฐกรรมเวลาที่มาพร้อมความซับซ้อนอันท้าทาย ซึ่งทั้งสองได้ข้ามพ้นข้อจำกัดในการรังสรรค์ จนในที่สุดเรือนเวลา Chapter Three ได้เผยโฉมออกมาพร้อมกับความตื่นตาตื่นใจและเสียงชมจากทั่วโลก

เติมเต็มเรื่องราวการทำงานของทั้ง 2 ยอดฝีมือ ผ่านบทสัมภาษณ์ที่น้อยครั้งจะมีโอกาสเกิดขึ้น

W : ทำไมโปรเจกต์ Chapter Three ถึงได้มาอยู่ในมือของคุณทั้งสอง

Kari : ประมาณ 2 ปีก่อน Steven Holtzman (สตีเฟน ฮอลต์ซแมน) ผู้ก่อตั้ง Maitres du Temps มาพบผม และเล่าให้ฟังว่าเขากำลังทำอะไร และมีแผนจะทำอะไรอยู่เมื่อได้ฟัง ผมรู้สึกขึ้นมาทันทีว่าโครงการนี้น่าสนใจมากด้วยโอเคีย ในการวางฟังก์ชันการทำงานที่แตกต่างเฉพาะส่วนที่ยังไม่เคยเห็นในเรือนเวลาใดๆ มาก่อน เราแบ่งปันโอเคียกัน นับตั้งแต่ตัวเรือน การทำงานของระบบกลไก ตลอดจนชุดเข็มชี้แสดงเวลา จากตรงนั้นทำให้เรามีโอเคียมากมายเกิดขึ้น และในไม่ช้า จากโอเคียแรกเริ่มก็ถูกขัดเกลาและค่อยๆ ออกมาเป็นเรือนเวลาเปี่ยมเสน่ห์เรือนนี้ สำหรับผมแล้ว อยากรประคิษฐ์กลไกออกมาให้มีขนาดไม่ใหญ่มาก เส้นผ่าศูนย์กลางสักประมาณ 30 มิลลิเมตร มีความงามสง่าในตัวเอง สามารถสวมใส่ได้ทุกวัน ทั้งเวลาทำงานหรือเวลาพักผ่อนครับ

Andreas : ผมได้รับการติดต่อจาก Maitres du Temps หลังจากที่ผมมีโปรเจกต์กับ Harry Winston Opus 7 (แฮร์รี วินสตัน โอปัส เซเว่น) เราเซ็นสัญญากันว่า จะร่วมทำเรือนเวลา Chapter ด้วยกัน แต่ไม่ได้กำหนดว่าจะเป็น Chapter ไหน และผมก็ทราบอยู่ว่า Kari กำลังเริ่มทำ Chapter 3 อยู่ เราปรึกษากัน และในที่สุดผมก็ได้เข้ามาร่วมประคิษฐ์ในส่วนขอเทคนิคกลไกการทำงานพิเศษอย่างการเปิดช่องหน้าต่างแสดงข้างขึ้น-ข้างแรมครับ

W : เมื่อรังสรรค์กันออกมาเป็นเรือนเวลาแล้วนั้น เหมือนหรือต่างกับโอเคียเริ่มแรก

Kari : แตกต่างโดยสิ้นเชิงครับ ทั้งดีไซน์ตัวเรือน ตลอดจนฟังก์ชันกระบอกหมุน ทั้งหมดถูกปรับจนลงตัวอย่างที่เห็นกันครับ

W : การนำความซับซ้อนทั้งหมดเข้ามารวมกันโดยสังเคราะห์เป็นจักรกลเวลาที่มีข้อจำกัดของพื้นที่ ทั้งยังต้องง่ายต่อการใช้งานด้วย ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ง่ายเลย

Andreas : ด้วยว่าเราต้องการให้นำฟังก์ชันนี้มีความงามสง่า ดังนั้น ขนาดของตัวเรือนจะไม่ใหญ่และไม่หนา แต่ด้วยฟังก์ชันการทำงานที่มีความซับซ้อนทำให้เราต้องคำนวณหาขนาดที่เหมาะสมของชิ้นส่วนแต่ละชิ้น เพื่อนำมาประกอบสร้างเป็นจักรกลเวลาที่ต้องการ และให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างฟังก์ชันหน้าต่างเวลา GMT 24 ชั่วโมงและข้างขึ้น-ข้างแรม ที่จะสามารถเปิดปิดได้เมื่อกดปุ่มควบคุม แผ่นหน้าต่างจะลดค่าลงและเคลื่อนไปด้านข้าง เราต้องคำนวณทุกรายละเอียด ไม่ว่าจะเป็นการลดตัวของแผ่นหน้าต่าง จะสามารถลดลงได้ค่าที่มีลิ้มเมตร แล้วค่อยสไลด์เปิด เทียบกับความหนาของแผ่นหน้าต่าง ซึ่งทั้งหมดถูกควบคุมการทำงานผ่านเมคคาเนียมเดียวครับ

Kari : ส่วนการทำงานของกระบอกหมุนเพื่อบอกเวลา GMT 24 ชั่วโมงก็เช่นกัน เราต้องคำนวณหาขนาดที่เหมาะสมของกระบอกหมุน ชุดตัวเลขที่แสดงเวลาเป็น 2 หลักทุกอย่างต้องคำนวณกันเป็นอย่างดีครับ

W : เห็นความยากและความซับซ้อนในการรังสรรค์ทั้งหมดแล้ว คุณเคยคิดอยากจะทำประคิษฐ์จักรกลเวลาที่ง่ายกว่านี้บ้างหรือไม่

Andreas : สำหรับผมความยากของการประดิษฐ์จักรกลแต่ละส่วนนั้นเป็นความท้าทายที่ผมชื่นชอบ และนี่ก็เป็นโอกาสที่ดีที่ผมได้มาทำทรงนี้ ที่จริงผมก็อยากให้มีพื้นที่จัดวางกลไกที่ใหญ่กว่านี้เหมือนกันนะ แต่ในความเป็นจริงพื้นที่ที่ใช้งานได้ก็มีให้เพียงเท่านี้จริงๆ ครับ ซึ่งถ้าผมให้พื้นที่กับ 'Mainspring' (เมนสปริง) มากหน่อยผมก็จะสูญเสียกระบอกหมุนไป ดังนั้น สิ่งที่ถูกรังสรรค์ขึ้นมาจึงเป็นความลงตัวที่สุดแล้ว

Kari : มันก็พูดยากนะครับ อย่างที่เราทำทุกวันนี้เป็นสิ่งที่ซับซ้อนอย่างแท้จริง และยากที่จะเปลี่ยนไปจากนี้ ทั้งมูนเฟส วันที่ วิธีการจัดวางฟังก์ชันบนหน้าปัดให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและง่ายต่อการใช้งาน โดยควบคุมการทำงานด้วยปุ่มกดเดียว ซึ่งเป็นความปรารถนาของนักประดิษฐ์นาฬิกาที่ต้องการสร้างสรรค์เรือนเวลาที่ใช้งานได้ง่าย แม้จะมีความยากและซับซ้อนในการทำงานมากมายแค่ไหนก็ตาม และผมมองว่า สิ่งที่เราร่วมมือรังสรรค์กันออกมานี้ เป็นผลงานที่ดีทีเดียวครับ

W : คุณทั้งสองมีความเชี่ยวชาญต่างกัน อย่างที่ทราบว่าคุณ Kari เป็นมาสเตอร์ในการรังสรรค์นาฬิกาความซับซ้อนประเพณีการประดิษฐ์ดั้งเดิม ตลอดจนการซ่อมแซมนาฬิกา การทำงานในการซ่อมแซมนาฬิกาโบราณให้ประโยชน์อะไรต่อการรังสรรค์นาฬิกาในปัจจุบัน

Kari : การซ่อมแซมนาฬิกาโบราณเป็นสิ่งที่สำคัญมากเลยนะครับ ยิ่งเรารู้มากเท่าไรว่านาฬิกาถูกสร้างมาอย่างไร เราก็จะได้เห็นอดีตที่เกิดขึ้นในโลกแห่งเวลามากขึ้นเท่านั้น ได้รู้ว่าทำไมนาฬิกาทำงานอย่างนี้ ทำไมถึงต้องทำให้นาฬิกาทำงานแบบนี้ และวิธีการทำงานแบบนี้เป็นอย่างไร การซ่อมแซมเป็นการเรียนรู้จากนาฬิกา ได้รู้ได้เห็น ได้ฝึก การเรียนรู้จากอดีตเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เมื่อเราได้เห็นได้ยินเรื่องอดีต จะทำให้เราสร้างสรรค์นาฬิกาเรือนใหม่ได้ดีกว่า เหมือนเป็นเรื่องมหัศจรรย์ครับ และสำคัญจริงๆ

Andreas : สำคัญแน่นอนครับ และเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างแท้จริง ทุกวันนี้ บางทีมีวิศวกรนาฬิกาใหม่ๆ จากโรงเรียนเทคนิค พวกเขาเรียนรู้เกี่ยวกับจักรกลเวลาเท่านั้น ไม่เคยซ่อมแซมหรือบำรุงรักษานาฬิกาเก่าเลย พวกเขาอาจจะสร้างสรรค์กลไกที่ดีสำหรับปัจจุบัน ซึ่งพวกเขาก็จะรู้จักการรังสรรค์นาฬิกาที่ใช้งานได้อย่างเดียว เรา 2 คนเราผ่านการซ่อมแซมบำรุงรักษานาฬิกาด้วยกันเยอะ ได้เห็นนาฬิกาที่ไม่ทำงาน หรือทำงานไม่ดี ทำให้เราได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดของวิศวกรคนอื่น ๆ และนี่เป็นองค์ประกอบสำคัญ ไม่ใช่แค่การเรียนรู้จากนาฬิกาที่ดีที่สุด แต่เป็นสิ่งที่คิดว่าที่ได้เรียนรู้จากนาฬิกาที่แย่ที่สุด ถ้าเรารู้แค่ส่วนเดียว และเมื่อคุณทำผิดพลาด เราจะไม่รู้ว่าทำไมมันถึงผิดพลาด สำหรับผมเป็นสิ่งสำคัญที่จะได้รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นครับ

ผมทำงานเกี่ยวกับวิศวกรรมการผลิต มักจะคำนวณเพื่อหาค่าตอบ แก้ไข และหาทางออก ซึ่งไม่ได้หาหนทางใหม่ให้กับการรังสรรค์นาฬิกา แต่มองหาทางออกที่สมบูรณ์แบบที่สุด คืออยู่ในวิถีการรังสรรค์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่ติดกับสิ่งที่มีอยู่เดิม และรู้จักปรับใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ จินตนาการถึงทางออกใหม่ๆ อยู่เสมอครับ

W : เราสามารถเรียกได้ใหม่ว่า ช่วงเวลา ณ ปัจจุบันเป็นยุคใหม่ของการพัฒนาจักรกลเวลาในประวัติศาสตร์การประดิษฐ์นาฬิกาโลก

Andreas : ใช่ครับ ช่วงเวลาประมาณ 20 ปีมานี้ ประมาณปี 1988-90 จักรกลเวลาซับซ้อนเริ่มกลับมา มีการผลิตจักรกลเวลาทั้งหมดอีกครั้ง เป็นไปได้ว่าเพื่อรวบรวมเทคนิคการรังสรรค์นาฬิกาต่างๆ เอาไว้ แต่ทุกวันนี้ใน 2-3 ปีที่ผ่านมา ผมไม่ได้เป็นคนเดียว แต่ยังมีคนอื่น ๆ อีกที่นำงานสร้างสรรค์ใหม่ๆ ออกมา ใช้เวลาประมาณ 20 ปีในการกอบกู้เทคโนโลยีทั้งหมด แล้วค่อยๆ เพิ่มความสร้างสรรค์มากขึ้นๆ อย่าง Maître du Temps Chapter Three เรือนนี้ เรามีหน้าปัด จักรกลเวลาฟังก์ชันกระบอกหมุนแสดงเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่ยังไม่มีเคยทำมาก่อน และไม่เหมือนกับการสมัยก่อน ช่วงเวลานี้จึงเป็นยุคใหม่ของการออกแบบจักรกลเวลา และเป็นยุคของนวัตกรรมครับ

Kari : ใช่ครับ นึกถึงโลกของการประดิษฐ์นาฬิกาเมื่อ 20 ก่อน ในเชิงอุตสาหกรรมมีความพยายามทำให้นาฬิกามีความเที่ยงตรงมากขึ้น จนควอดซ์เข้ามาเป็นที่นิยม จากนั้นเข้าสู่ยุคของคอมพิวเตอร์ มีความเป็นไปได้ที่ผลิตนาฬิกาโดยเน้นปริมาณการผลิต เหมือนบีมออกมาจากเครื่องจักร นับเป็นช่วงแรกๆ ที่เราสามารถหาซื้อนาฬิกาได้โดยง่าย แต่ทุกวันนี้มีความล้ำหน้ายิ่งขึ้น ตอนนี้เราสามารถออกแบบผ่าน

คอมพิวเตอร์ จำลองกระบวนการผลิตจากคอมพิวเตอร์ ในแง่ของการประดิษฐ์มีความสะดวกสบาย และเปิดโอกาสให้สร้างสรรค์และพบสิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่าง

Andreas : ถ้าพูดถึงเวลา เมื่อเริ่มต้นทศวรรษที่ 20 เป็นเรื่องของไฟฟ้าช่วยเพิ่มการผลิต วันนั้นก็กลายเป็น IT ที่ช่วยในการสร้างสรรค์และการผลิต ใช่ครับนี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้คือวิวัฒนาการ

Kari : ก้าวใหญ่ของการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ที่มีศักยภาพ มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้นอย่างเห็นในนาฬิกาสปอร์ต คลอดจนเรื่องของวัสดุศาสตร์ มีพัฒนาการที่สำคัญ และเป็นช่วงเวลาที่สำคัญเวลาหนึ่งที่มีการเปลี่ยนอย่างสมบูรณ์ วันนี้มีนาฬิกา 'Unique Piece' (ยูนิค พีซ) ที่ถูกผลิตออกมาได้เป็น 10 เรือน ซึ่งในอดีตไม่มีทางเป็นไปได้ครับ

Andreas : คือต้องใช้เวลามากกว่านั้นมากครับกว่าจะผลิตได้ครบ 10 เรือน แล้วยังไม่สามารถหาซื้อได้อีกด้วย แต่ทุกวันนี้ เราหาซื้อนาฬิกากันได้ทั่ว นอกจากนั้น ในการสร้างสรรค์ก็เหมือนกัน เราสามารถไปได้เร็วกว่า ด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทำให้การออกแบบ การคำนวณ หรือนำกลับมาแก้ไข ทำได้ง่ายมากขึ้น ไม่ต้องวาดภาพนั้นใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง นี่เป็นอีกหนึ่งก้าวอย่างที่สำคัญเช่นกันครับ

W : คุณหลงใหลในเครื่องบอกเวลากันอย่างไรบ้าง

Kari : สิ่งที่ทำจริงๆ คืองาน และผมก็ชอบงานของผมสมัยก่อนผมก็ไม่ได้เป็นนักเรียนที่ติลิดในด้านนี้ แต่เพราะผมมีความหลงใหลในเครื่องบอกเวลา จึงทำให้รู้สึกสนุกสนาน และมีความสุขเกิดขึ้นจริงๆ ผมไม่รู้สึกรู้สึกว่ากำลังทำงานอยู่ แต่เป็นความรู้สึกเพลิดเพลินในสิ่งที่ผมทำเวลาที่ทำงานจะผ่านไปเร็วมาก ซึ่งผมมีความสุขกับสิ่งเหล่านี้ครับ

Andreas : ผมว่าบางครั้งอาจจะต้องมีแรงกระตุ้นบ้าง แต่ก็แปลกนะครับ ตอนอยู่ในโรงเรียนผมไม่ได้รู้สึกว่ามีแรงกระตุ้นอะไร คุณครูบอกว่า 'เขาลดลด แต่ไม่ทำอะไรเลย' ดังนั้น ผมเหมือนเป็นเด็กไม่ตีในโรงเรียน หลังจากนั้น เมื่อเริ่มเป็นนักประดิษฐ์นาฬิกา ผมเป็นคนอีกแบบที่ตรงกันข้ามกับในโรงเรียน แรงกระตุ้นที่ขาดหายไป ในสมัยอดีตเริ่มกลับคืนมา คือผมชอบสร้างสรรค์เทคโนโลยีตัวกลไก การประดิษฐ์นาฬิกาเป็นโลกทั้งหมดของผม ผมว่าเราทั้งคู่ค่อนข้างเหมือนกันนะ เราช่างทำงานเต็มเวลา แม้เวลากลางคืน คุณมีวันหยุดบ้างไหม Kari แล้วมีเมื่อไหร่ (หันไปถามกันเอง)

Kari : มีสิ ในเวิร์กช็อป (หัวเราะ)

Andreas : สิ่งประหลาดเห็นจะเป็นเวลาทำงานของผมนี่แหละ คือผมทำงานได้นานเท่าที่ผมสามารถทำได้ จากนั้นผมก็จะผลไป และกลับมาทำใหม่อีกครั้ง เวลากลางวันหรือกลางคืนไม่ได้มีความหมายอะไร ผมสามารถทำงานไปเรื่อยๆ จนถึง 5 โมงเช้า นอนนิดนึงแล้วกลับมาทำงานต่อ กลางคืน กลางวัน ทั้งวัน หรือจะเป็นช่วงเวลาที่ไหนก็ตาม การประดิษฐ์นาฬิกาเป็นโลกของผมครับ

